

5 i påsktiden Joh 17:9-17 Västerslättskyrkan 20110522

Nu under våren så har jag ägnat mig åt att ympa olika äppelträd. Jag har tagit en liten kvist från ett träd som jag tyckt att de har goda äpplen och ympat in kvisten i ett annat äppelträd. Om allt fungerar så växer ympkvisten samman med trädet där jag ympat in kvisten, de blir helt ett.

Bilden av att vi människor genom dopet kan få vara inympad i Kristusträdet använder sig Paulus i Romarbrevet 11 kap.

Innan Jesus skulle bli tillfångatagen, fängslad och dödad hade Jesus samlat sina lärjungar till en sista gemenskap. De får höra Jesus be.

Jag ber för dem.... som du har gett mig

Jesus är mån om oss att vi ska få vara kvar i Herrens gemenskap. Jag kan inom mig höra hur Jesus var mån om att människor skulle vara kvar i hans gemenskap när han såg skarorna skingras. Det står:

Då drog sig många av hans lärjungar tillbaka och ville inte längre följa med honom. Jesus sade till de tolv: "Inte vill väl ni också gå er väg?"

I en sådan situation kan vi likt Petrus få säga: *"Herre, till vem skulle vi gå? Du har det eviga livets ord. Joh 6: 66-68.*

Ibland kanske vi resignerar över att vi inte alltid är så många som samlas till gudstjänst.

En kristen kan bli modlös och försagd liksom människorna blev på Jesaja tid, då inte många höll sig fast vid Herrens ord. På Elia tid var det inte många som trodde på Gud, sna-

rare var han ganska ensam i hela Israel när de flesta vänt sig bort från Gud och vänt sig till dyrkan av Baal, en fruktbarhetsgud.

Vid ett tillfälle utmanade Elia Baalsprofeterna om vem som var den levande guden. Man kom överens om att på berget Karmel så skulle man bygga ett altare av sten, lägga ved på det och ett offerdjur, men man fick inte själva tända eld utan man skulle be till sin Gud som skulle sända eld från himlen.

Baalsprofeterna fick börja, de ropade till Baal från morgonen till middagstid att han skulle sända eld, men inget hände. De kom som i extatisk yra och de tog knivar och spjut och rispade sig själva så att blodet flöt i det att de ropade till Baal. Men det inget hände.

Sen blev det Elias tur. Han lät bygga ett altare där Herrens altare hade rivits ned av tolv stenar. Han lät gräva ett dike runt altaret, placerade ved och offret av en ungtjur, hällde vatten över alltsammans, så mycket att diket fylldes av vatten sedan bad han: *"Herre, Abrahams, Isaks och Israels Gud, låt det i dag bli uppenbart att du är Gud i Israel, att jag är din tjänare och att det är på din befallning jag har gjort allt detta. Svara mig, Herre, svara mig, så att detta folk inser att det är du, Herre, som är Gud och att det är du som har vänt deras hjärtan bort från dig." Då slog Herrens eld ner och förtärde offret och veden, stenarna och jorden och slickade upp vattnet i diket. 1 Kon 18: 36-38*

Gud såg till Elia som kände sig ensam i sin tro.

Jesus ber också för de sina, de som kommit in i hans gemenskap, också för oss alla som genom dopets tecknats med Guds tecken och fått rätten att kallas Guds barn.

Jesus ber för oss att vi skall vara bevarade i Guds gemenskap, men också i församlingens gemenskap. Jesu förbön för de sina gäller än i dag: *Helige fader, bevara dem i ditt namn, det som du har gett mig, så att de blir ett, liksom vi är ett.*

Jesus talar också om att en kristen får vara under Guds beskydd: *jag skyddade dem.*

I liknelsens form talar Jesus om vad detta beskydd innebär när han säger: *Jag är den gode herden. Den gode herden ger sitt liv för fåren* Joh 10:11

Jesus är som en god herde som troget tar hand om sina får och leder dem till goda betesmarker, som skyddar sina får från olika faror. Vi vet att han har offrat sig för vår skull, för att vi skall få leva.

I Jesu samtal med Fadern i himmelen, så vet han att han snart skall gå i döden för hela mänskligheten, han vet att han skall uppstå från de döda, men han vet också att han skall stiga åter upp till himmelen. I bönen till Fadern säger han: *Nu kommer jag till dig.*

Samtidigt säger Jesus att det budskap han lämnat till sina lärjungar är ämnade för *att de skall få min glädje helt och fullt.*

Varje söndag så läser vi en text som vi brukar kalla för en evangelietext. Evangelium betyder just ett glatt budskap. Kyrkans uppgift är att sprida det glada budskapet om Jesus och att vi alla ska få fyllas av glädjen över att få höra samman med Gud.

Våra liv levs inte av en slump. Gud har en mening med våra liv. Gud finns vid vår sida dag efter dag. När vi miss-

lyckats i våra liv så låter han oss få börja om på nytt i sin förlåtelse. Han blir aldrig less på oss människor, även om det strular till sig för oss.

Som en kompass på vägen så har han gett oss Bibelns ord.

Det kan vi verkligen behöva här i världen där många onda krafter försöker att snärja oss kristna. En kristen är satt att leva i världen, men inte av världen.

Vår uppgift är att vara som saltet för att förhindra förruttelse eller som ett himlaljus här i världen för att kunna leda andra människor till det stora ljuset Jesus.

Jesu slutbön är *Helga dem genom sanningen; ditt ord är sanning.*

Det är stora ord av Jesus.

Det är en bön som handlar om oss.

Att vi ska bli heliga genom Jesus han som är Vägen, SANNINGEN och livet. Tänk att

Gud har före världens skapelse utvalt oss i honom till att stå heliga och fläckfria inför sig i kärlek. Han har förutbestämt oss till att få söners rätt genom Jesus Kristus och förenas med honom Ef 1:4-5

Visst kan vi inte annat än vara glada när Gud ger oss sådana rättigheter.